

عنوان مقاله:

امنیت در محیط های انسان ساخت

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی تازه های مدیریت شهری، عمران و فناوری در معماری مدرن (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

منصور مرادی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت و برنامه ریزی شهری

خلاصه مقاله:

با مروری بر تاریخ جوامع درمی یابیم که امنیت، یکی از مسایل اساسی و حیاتی بشر بوده است. در تاریخ جامعه ای را سراغ نداریم که فارغ از دغدغه ها و معضلات امنیتی روزگار سپری کرده باشد. در یک کاوش تبارشناسانه مفهوم امنیت را می توان دارای قدمتی طولانی تر از مفهوم اجتماعی و جامعه یافت. امنیت به طور کلی دارای مفهومی توسعه نیافته، دو پهلو، مبهم و نارسا و از نظر ماهیتی جدال برانگیز بوده، به طوری که بیشتر محققان و اندیشمندان در خصوص تعریف مفهومی و عملیاتی آن اجماع نظر ندارند. یکی از دلایل این موضوع آن است که امنیت دارای ابعاد مختلف (داخلی و خارجی، سخت افزاری و نرم افزاری، ذهنی و عینی، سیاسی، اقتصادی، نظامی، فرهنگی، اجتماعی، زیست محیطی، قضایی، ارتباطی و اداری) و سطوح گوناگون (فردی، ملی، منطقه ای، بین المللی و جهانی) است، از عوامل مختلفی تاثیر پذیرفته و همچنین در تاثیر و تاثر و تعامل با متغیرهای مختلف در سطوح متفاوت، پیامدهای متفاوتی دارد. صرف نظر از مناقشه هایی که در مورد مفهوم ویژه امنیت و زیر مجموعه های آن از جمله امنیت اجتماعی وجود دارد می توان به فصول مشترک و مورد توافقی دست یافت برای امنیت دو جنبه سلبی و ایجابی قایلند: اول امنیت را در نبود ترس، اجبار، خطر و به طور کلی در نفی تهدید می پندارند و دوم آن را در شرایط تولید منفعت، حفظ حقوق و بقا و به طور کلی در احساس رضایت و اطمینان خاطر می داند. در این مقاله سعی شده است با تبیین مفهوم امنیت و تشریح دقیق کارکردهای امنیت در جوامع شهری و روستایی اقدام به ارایه راهکارهای عملی جهت افزایش امنیت در محیط های انسان ساخت گردد.

کلمات کلیدی:

امنیت، محیط انسان ساخت، برنامه ریزی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/631756>

